Raad van State

200706790/1.
Datum uitspraak: 22 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/25676 en 07/25677/1 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 27 augustus 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1.1. De in de grief in verband met het rapport "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee protection in Greece" van de United Nations High Commissioner for Refugees van november 2004 opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling eerder (uitspraak van 13 september 2007 in zaak nr. 200702611/1, www.raadvanstate.nl) beantwoord. De desbetreffende overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing.

2.1.2. De in de grief opgeworpen rechtsvraag betreffende de op 27 juni 2007 door de Europese Commissie genomen beslissing om op grond van artikel 226 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure met betrekking tot de uitvoering van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening) te starten, heeft de Afdeling eerder (uitspraak van 7 november 2007 in zaak nr. 200706021/1, www.raadvanstate.nl) beantwoord. De desbetreffende overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing.

2.1.3. De vreemdeling heeft in zijn verweerschrift, ter bestrijding van de grief, betoogd dat de Griekse asielprocedure niet voldoet aan de verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM). In dat verband heeft hij gewezen op een

uitspraak van het Britse High Court of Justice van 2 juli 2007 in zaak nr. CO/8303/2005 en op het op 17 juli 2007 uitgebrachte "Report from the LIBE Committee (Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs van het Europees Parlement) Delegation on the Visit to Greece (Samos and Athens)" (hierna: het LIBE-rapport).

2.1.4. Dit verweer geeft de Afdeling geen aanleiding thans anders te oordelen dan in voormelde uitspraak van 13 september 2007. Daartoe wordt het volgende overwogen.

2.1.5. De vreemdeling heeft nagelaten te motiveren waarom de uitspraak van het Britse High Court of Justice van 2 juli 2007, waarin is uitgesproken dat de Britse wetgeving in strijd is met artikel 3 EVRM, omdat die wetgeving in de weg staat aan een adequaat onderzoek naar de vraag of dat verdragsartikel na overname zou kunnen worden geschonden, voor de Nederlandse situatie van betekenis is. Voor zover is beoogd te betogen dat de staatssecretaris zich in het bestreden besluit slechts heeft beroepen op het interstatelijk vertrouwensbeginsel en een eigen onderzoek achterwege heeft gelaten, faalt dit betoog. De staatssecretaris heeft blijkens het besluit van 21 juni 2007 bij beantwoording van de vraag of de vreemdeling in het kader van de Verordening kan worden overgedragen aan Griekenland, niet slechts volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel, maar beoordeeld of er concrete aanwijzingen bestaan dat dat land na overdracht van de vreemdeling zijn verplichtingen voortvloeiend uit onder meer het EVRM jegens hem niet zal nakomen. Uit hetgeen hiervoor is overwogen vloeit voort dat er geen grond is voor het oordeel dat de staatssecretaris bij die beoordeling tekort is geschoten.

Het LIBE-rapport kan niet tot een ander oordeel leiden, omdat daaruit niet blijkt dat in het onderzoek ook asielzoekers zijn betrokken die op grond van de Verordening door Griekenland worden overgenomen of teruggenomen.

2.1.6. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 21 juni 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor en in de voormelde uitspraken van 13 september 2007 en 7 november 2007 is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.3. Aan de bij de rechtbank voorgedragen beroepsgrond dat kan worden getwijfeld aan de juistheid en authenticiteit van de brief van de Aliens Division/Asylum section, Greek Dublin Unit van het Griekse Ministry of Public Order van 18 januari 2007 komt de Afdeling niet toe. Over die grond is door de voorzieningenrechter uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbrekelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de

orde is gesteld. Deze beroepsgrond valt thans dientengevolge buiten het geding.

2.4. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;
II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 27 augustus 2007 in zaak nr. 07/25676;
III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

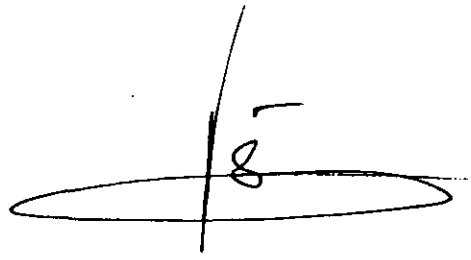
w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 januari 2008

345.
Verzonden: 22 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
voorzieningenrechter

regnr.: Awb 07/25677 (voorlopige voorziening)
Awb 07/25676 (beroep)

UITSPRAAK

Inzake:

geboren op 14 december 1988,
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 0702.09.0261,
gemachtigde: mr. W. Spijkstra, advocaat te Drachten,
verzoeker;

tegen: **DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE**,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M.S. Veld, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

1.1 Op 9 februari 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 21 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

1.2 Bij brief van 21 juni 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 21 juni 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.

1.3 Het verzoek is ter zitting van 21 augustus 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.

2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag

ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

2.4 Griekenland heeft op 19 april 2007 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder e, Vo 343/2003 aanvaard.

2.5 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.

Verzoeker stelt dat verweerder hetgeen in de zienswijze naar voren is gebracht niet heeft weersproken. Hij heeft in de zienswijze immers uitspraken van deze rechtbank en nevenzittingsplaats overgelegd, waarin wordt geconcludeerd dat de Europese Commissie (hierna: EC) in de berichten van UNHCR aanleiding heeft gezien tot twijfel of de Griekse asielprocedure conform de internationale verplichtingen geschiedt en heeft nader onderzoek noodzakelijk geacht. Uit deze uitspraken blijkt voorts dat indien verzoeker niet met documenten kan aantonen hoe zijn asielprocedure in Griekenland is verlopen dan hem dit niet wordt tegengeworpen nu uit de genoemde rapporten eveneens blijkt dat verstrekkingen van documenten aan asielzoekers in Griekenland gebrekkig is.

Voorts stelt verzoeker met betrekking tot de brief van Dimitrios Panopoulos, Head of Aliens Division, van 18 januari 2007, dat de herkomst van deze brief niet duidelijk is, nu de brief niet is ondertekend en de bevoegdheid van de schrijver nergens uit blijkt. Voorts wordt uit de brief niet duidelijk of de brief betrekking heeft op alle bezwaren en punten van zorg die de EC heeft voorgelegd aan de Griekse autoriteiten. Voorts houdt deze brief enkel een intentie in en wordt niet aangegeven of deze intenties zijn verwezenlijkt. Uit de brief blijkt immers niet dat artikel 2.8 van het PD 61/99 van Griekenland is ingetrokken en dat de asielwetgeving is gewijzigd. Er kan derhalve nog steeds getwijfeld worden of de asielprocedure in Griekenland conform de internationale verplichtingen geschiedt, zodat niet kan worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Derhalve kan eveneens getwijfeld worden of de door verzoeker doorlopen Griekse asielprocedure conform de internationale verplichtingen is geschied.
Voorts is verzoeker van mening dat deze brief niet op hem van toepassing is, aangezien hij volgens verweerder al in november 2005 in Griekenland asiel heeft gevraagd. Gelet op bovengenoemde brief heeft Griekenland erkend dat de Griekse asielprocedure toen niet voldoed aan de internationale verplichtingen.
Verzoeker is derhalve van mening dat indien hij naar Griekenland wordt teruggestuurd, hij op grond van artikel 2.8 van de Griekse PD 61/99 naar Irak zal worden gestuurd. Hij is afkomstig uit Centraal-Irak, zodat hij op grond van het categoriaal beschermingsbeleid stelt dat de Griekse autoriteiten handelen in strijd met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) dan wel de Richtlijn 2004/83/EG.
Voorts voert verzoeker aan dat hij in zijn land van herkomst gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag op grond van de hem toegedichte politieke overtuiging dan wel afkomst.
Verzoeker stelt voorts dat hij onvoldoende in de gelegenheid is gesteld zijn vluchtmotieven toe te lichten, dat de gronden terzake zijn asielverzoek onvoldoende zijn onderzocht en terugzending onder deze omstandigheden onrechtmatig is.

2.6 De voorzieningenrechter overweegt dat de Griekse autoriteiten bij brief van 18 januari 2007, welke brief door verweerder is overgelegd bij het bestreden besluit, heeft aangegeven dat de praktijk, neergelegd in artikel 2.8 van het Presidential Decree 61/99 sinds juni 2006 niet meer wordt gehezigd. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter zijn zijdens verzoeker onvoldoende concrete aanknopingspunten aangevoerd om te twijfelen aan de juistheid en authenticiteit van de brief van de Griekse autoriteiten van 18 januari 2007.

2.7 De voorzieningenrechter overweegt voorts als volgt.

In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is.

Verzoeker heeft, impliciet, ondermeer een beroep gedaan op het rapport van de UNHCR van november 2004. Uit §1.4 van dat rapport blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:

- In 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %;
- in 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;
- in de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection humanitarians status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection"

Voorts acht de voorzieningenrechter van belang dat de EC aanleiding heeft gezien onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003 en inmiddels besloten heeft een inbreukprocedure in gang te zetten.

Het voorgaande leidt de voorzieningenrechter tot het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft. Verweerder heeft er daarom niet zonder meer op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van uit mogen gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. Hetgeen door verzoeker is aangevoerd had voor verweerder aanleiding moeten zijn tot nader onderzoek. Dat de feiten die verzoeker naar voren heeft gebracht niet op hem persoonlijk betrekking hebben maar relevant zijn voor alle asielzoekers in Griekenland doet hieraan niet af, nu uit deze feiten moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen.

2.8 Gelet op het vorenstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel

8:86-Awb, het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.

2.9 In het licht van deze conclusie behoeft hetgeen overigens door verzoekster is aangevoerd geen verdere bespreking.

2.10 Het verzoek om voorlopige voorziening wordt, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, afgewezen.

2.11 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoeker dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. K.S. Smits als griffier op 27 AUG. 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 27 AUG. 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Justitie — Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
2 4 SEP 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mw. mr. M. Elenga
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 27 augustus 2007
met kenmerk 07/25676

Inzake:

met IND-kenmerk 0702.09.0261
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. W. Spijkstra
advocaat te Drachten

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

M. Elenga
038 - 888 6489

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 27 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, met kenmerken Awb 07/25677 (voorlopige voorziening) en 07/25676 (beroep) (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 21 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 9 februari 2007 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.

2.2 Bij besluit van 21 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grief

3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

> "Verzoeker heeft, impliciet, ondermeer een beroep gedaan op het rapport van de UNHCR van november 2004. Uit §1.4 van dat rapport blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang: (...).
>
> Voorts acht de voorzieningenrechter van belang dat de EC aanleiding heeft gezien onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003 en inmiddels besloten heeft een inbreukprocedure in gang te zetten.
>
> Het voorgaande leidt de voorzieningenrechter tot het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft. Verweerder heeft er daarom niet zonder meer op grond van het internationaalrechtelijk vertrouwensbeginsel van uit mogen gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. Hetgeen door verzoeker is aangevoerd had voor verweerder aanleiding moeten zijn tot nader onderzoek. Dat de feiten die verzoeker naar voren heeft gebracht niet op hem persoonlijk betrekking hebben maar relevant zijn voor alle asielzoekers in Griekenland doet hieraan niet af. nu uit deze feiten moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen."

3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.8 en 2.11 op pagina 4 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als

een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EU) 343/2003 blijft iedere staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Verordening (EU) 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Verordening (EU) 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Verordening (EU) 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.

4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er concrete aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt ten aanzien van deze asielzoeker (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Verordening 343/2003). Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging van verdragspartijen bij het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd. Dit is in de optiek van appellant slechts mogelijk wanneer de asielzoeker in de verantwoordelijke lidstaat een beslissing heeft gehad, of kan worden beschouwd als uitgeprocedeerd en er daarnaast nog sprake is van bijzondere, door de vreemdeling aannemelijk te maken, nieuwe feiten en omstandigheden die in redelijkheid tot een heroverweging kunnen leiden. Voor zover deze nieuwe feiten of omstandigheden in de verantwoordelijke lidstaat opnieuw aan de orde kunnen worden gesteld (middels een revisionair rechtsmiddel dan wel het indienen van een tweede of volgende aanvraag), bestaat er geen aanleiding te veronderstellen dat sprake is van een mogelijke schending van artikel 3 EVRM en zal geen aanleiding bestaan om toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, Verordening 343/2003.

4.3 Verweerder heeft in de onderhavige procedure geen stukken overgelegd die betrekking hebben op zijn asielaanvraag in Griekenland en enkel gesteld dat hij in Griekenland gevangen werd gezet en na vijf dagen het land werd uitgezet waarna hij door de Turkse autoriteiten zou zijn uitgeleverd aan de politie te . Voorts heeft verweerder verwezen naar een aantal algemene stukken en naar een aantal uitspraken van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Zwolle, waartegen door appellant eveneens bij Uw Afdeling hoger beroep is ingesteld. Daarmee heeft verweerder naar het oordeel van appellant geen individuele feiten en/of omstandigheden naar voren gebracht die aannemelijk maken dat Griekenland hem in strijd met artikel 3 van het EVRM zal terugzenden.

4.4 De voorzieningenrechter heeft naar het oordeel van appellant bij zijn oordeel dat appellant niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte betrokken of althans doorslaggevende waarde toegekend aan de verwijzing van verweerder naar onder meer het document "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee Protection in Greece" van november 2004 en de daarin opgenomen statistische gegevens.

De voorzieningenrechter heeft daarmee miskend dat de algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de

"Minister of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "Board of Appeal" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerster jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een staat geen vreemdeling terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 van het EVRM, en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten. Met andere woorden het percentage inwilligingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwilligingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden, zegt niets over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.

Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwilligingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2%. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.

Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwilligingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwilligingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwilligingen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.

De voorzieningenrechter miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.

In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde.

4.5 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing

van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de rechtbank in de bestreden rechtsoverwegingen.

4.6 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met het beroep op het interstatelijk vertrouwenbeginsel voorts ten onrechte doorslaggevende waarde toegekend aan het gegeven dat de Europese Commissie (hierna: de Commissie) aanleiding heeft gezien onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003 en inmiddels begin juni besloten heeft een inbreukprocedure in gang te zetten. Het is de Staatssecretaris bekend dat op 27 juni 2007 door de Commissie de beslissing is genomen om op grond van artikel 226 van het EU-Verdrag ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure met betrekking tot de uitvoering van de Dublin II-verordening te starten. Desgevraagd heeft de Commissie geen informatie gegeven over de aard van de bezwaren ten aanzien van de Griekse procedure. De Commissie heeft wel aangegeven dat Griekenland de Commissie op de hoogte heeft gebracht van geplande verbeteringen van de Griekse asielwetgeving, doch dat deze verbeteringen nog niet zijn doorgevoerd. Op de vraag of de Commissie aanwijzingen heeft dat de Griekse autoriteiten zich niet aan hun verzekeringen, als neergelegd in de nota van 13 november 2006 *(productie 2)* en herhaald in de brief van 18 januari 2007 *(productie 3)*, houden is ontkennend geantwoord. De Staatssecretaris is van oordeel dat het bij de vraag of ervan kan worden uitgegaan dat Griekenland zich aan zijn verdragsverplichtingen houdt, gaat om de feitelijke situatie. Gezien die feitelijke situatie kan niet worden gezegd dat is aangetoond dat sprake is van een relevant risico van refoulement.

Zie:

- AbRS, 13 september 2007, 200702611/1 *(productie 4)*

4.7 Uit de informatie die beschikbaar is ten aanzien van de activiteiten van de Commissie kan naar het oordeel van de Staatssecretaris derhalve evenmin worden afgeleid dat er concrete redenen zijn op grond waarvan er niet op zou mogen worden vertrouwd dat Griekenland de refoulementsverboden respecteert.

4.8 In dit verband heeft voorts te gelden dat ook andere landen, zoals Finland, Noorwegen, Oostenrijk en Zweden na de verkregen verzekeringen als hiervoor bedoeld weer handelen met de in Nederlandse wijze vergelijkbare zin. Ook België en Duitsland dragen in voorkomend geval vreemdelingen aan Griekenland over.

4.9 Gelet op het voorgaande heeft verweerder naar het oordeel van de Staatssecretaris niet aannemelijk gemaakt dat zich in zijn individuele zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging van verdragspartijen bij het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.

4.10 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak reeds om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 21 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, ingestelde beroep.

Zwolle, 24 september 2007

Gemachtigde

M. Elenga, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6489
telefax 038 460 9152